Opis tohoto intimátu zaslala zsp zároveň Německé evangelické církevní správě v Jablonci n. N. na vědomí s požádáním, aby o tom přiměřeně poučila též ostatní podřízené farní úřady jako úřady matriční s vyrozuměním, že ve styku se státními úřady jest se vždy říditi §em 2 jaz. zák. z r. 1920.

Rozhoduje o stížnosti ústavním zastupitelstvem Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku proti takto intimovanému výnosu min. vnitra pro nezákonnost podané, musil nss především zaujmouti stanovisko k námitce žal. úřadu v odvodním spise vznesené, že nař. výnos nebyl instančním rozhodnutím jeho podle § 7 jaz. zák. v určitém jazykovém sporu, nýbrž pouze pokynem uděleným zsp-é k jejímu dotazu o tom, jak nutno dle náhledu min. vnitra posuzovati s hlediska jaz. zákona korespondenci farního úřadu pražské náboženské obce Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku s okresními soudy pražskými ve věci výkazů nemanželských porodů, pokud se týče úmrtí — jinými slovy, že výnos ten nelze pokládati za takový akt, jenž by podléhal kognici nss-u (§ 2 zák. o ss).

Soud uznal námitku tu za důvodnou. Zsp obrátila se, jak již řečeno, několika zprávami na min. vnitra, předkládajíc mu konkretní stížnosti pražských okresních soudů na jazykový postup farního úřadu Něm. evang. církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, se žádostí za u d ě l e n í p o k y n u. Min. vnitra této žádosti nař. výnosem vyhovělo, a nelze již se zřetelem na právě zmíněný petit dotčených zpráv zsp-é a na obsah předpisu § 7 jaz. zák., jehož dokonalou znalost u nejvyššího správního úřadu právem lze předpokládati, usuzovati, že by žal. úřad místo udělení pouhého pokynu byl chtěl sám ve věci rozhodnouti. Šlo v pravdě jen o interní direktivu, přizpůsobenou skutkovému stavu konkretních případů (odtud poznámka výnosu: »V předložených případech podmínky ty dány nejsou«), a nebyla zsp oprávněna výnos ten st-lce intimovati jako r o z h o d n u t í žal. úřadu.

Když se tak přece stalo, spočívá v tom podstatná vada řízení a nezbývá než ke stížnosti legitimované strany nař. výnos tak, jak byl intimován, zrušiti podle § 6 zák. o ss. —

Č. 5011.

P o l i c e j n í ř í z e n í t r e s t n í (S l o v e n s k o): I. O žádosti za obnovu řízení pol.-trestního přísluší rozhodovati v poslední stolici onomu úřadu, u něhož končil pořad instancí ve věci samé. — II. Kde končí pořad instancí při rozhodování o žádosti za odklad výkonu trestu?

(Nález ze dne 13. října 1925 č. 18.896.).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4605 adm.

V ě c: Dr. Max Cz. v Rimavské Sobotě (adv. Dr. Emil Beneš z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o obnovu trestního řízení a odklad výkonu trestu pro nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o n e z á k o n n o s t.

Důvody: Naříkaným rozhodnutím byla žal. úřadem v postupu instancí: a) zamítnuta st-lova žádost za obnovu trestního řízení ve st-lově trestní věci dle § 5 vl. nař. 61/20 pravoplatně ukončené rozsudkem županského úřadu býv. župy gemermalohontské v Rimavské Sobotě ze 7. října 1921 z důvodu, že okolnosti st-lem pro povolení obnovy uváděné byly mu již v prvotním řízení známy a b) odmítnuta st-lova žádost za odročení výmáhání st-li předepsané pokuty z důvodu, že rozhodování o tom závisí na volném uvážení úřadu a že proto výrok žádosti nevyhovující nemožno opravným prostředkem napadnout.

Nss, dříve než mohl podrobiti toto rozhodnutí přezkoumání ve věci samé, musil si rozřešiti otázku, byl-li žal. úřad kompetentním, aby v poslední stolici správních úřadů v daném případě rozhodl.

Pokud jde především o zamítnutí st-lovy žádosti za obnovu trestního řízení, dlužno především uvážiti, že trestním činem, pro který byl st-l pravoplatným rozsudkem županského úřadu v Rimavské Sobotě odsouzen, byl přestupek §5 vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. Podle posl. odstavce § 9 cit. vl. nař. rozhoduje v těchto věcech politický úřad 2. stolice s konečnou platností. Jest tedy v takových případech postup instanční obmezen na dvě stolice úřadů správních.

Jak nss vyslovil již ve svém nálezu Boh. 4605 adm., končí u úřadu, jemuž přikázáno jest rozhodování v poslední stolici, nejen rozhodování ve věci samé, nýbrž také rozhodování o tom, má-li rozsudek pravoplatně vynesený v cestě obnovy řízení býti odstraněn, či v platnosti ponechán. Končil-li tedy postup instancí v otázce rozhodování o vině st-lově u županského úřadu, byl župní úřad konečnou instancí i v příčině rozhodování o žádosti za obnovu trestního řízení.

Ostatně jest i podle § 181 uh. polic. trest. řádu, vydaného nař. býv. uh. min. vnitra a sprav. č. 65.000 ex 1909, do výměru, jímž policejní trestní soud prvé instance zamítne žádost za obnovu, přípustná stížnost zpravidla jen k jedné instanci, takže i podle tohoto ustanovení zákona měl rozhodnouti o zmíněné žádosti st-lově župní úřad v konečné instanci.

Rovněž tak rozhodoval župní úřad ve Zvoleni jako konečná instance o st-lově žádosti za odročení výkonu st-li uloženého trestu. Také o takové žádosti rozhoduje podle § 194 uh. pol. tr. řádu policejní trestní soud výměrem (arg. § 150, odst. 2 uh. pol. tr. řádu), proti němuž přípustná jest stížnost k jedné instanci (§ 181 uh. pol. tr. řádu), tedy v daném případě k župnímu úřadu.

Z uvedeného jest patrno, že žal. úřad nebyl kompetentním k tomu, aby rozhodoval v postupu instancí jak o prvé tak i druhé žádosti st-lově, když pořad instancí byl již vyčerpán oněmi dvěma výroky župního úřadu ve Zvoleni, jež žal. úřad neprávem podrobil svému věcnému přezkoumání. — — —

Č. 5012.

Pozemková reforma: * K převodu vlastnického práva podle §§ 15 až 19 zák. čl. XXIX/1886 jest zapotřebí, jde-li o půdu zabranou, souhlasu státního pozemkového úřadu dle § 7 zákona záborového.

(Nález ze dne 13. října 1925 č. 19.000.)